

Grund dertil, at foretage nærmere Underſøgelse af Sagen. Jeg ſkal for Reſten kun benytte Lejligheden til at udtale, at i ſaa-danne Tilfælde ſom det, Klagen her angaar, hviler Afgørelſen for en ſtor Del paa et Skøn, og det er ganſke ſikkert, at Kommunalbeſtyrelſerne hele Landet over i ſaa Henſeende have viſt en ganſke ſærlig Dygtighed til at foretage dette Skøn, ſom Alderdomsunderſtøttelseloven har medført for dem. Der er i ſaa Henſeende ikke noget at klage over, og navnlig er Skønnet ogſaa udøvet med ſtor Humanitet mod de paagældende, ſaa jeg tvivler ikke om, at ogſaa her i dette Tilfælde har Kommunalbeſtyrelſen Retten paa ſin Side.

Duſen: Det er ikke ſaa meget af den Grund, at det er mig, ſom har indbragt Andragendet under Nr. 7, at jegønſker at ſige et Par Ord angaaende den Sag, men mere paa Grund af, at jeg paa anden Maade er kommen til at ſaa med denne Sag at gøre.

Den paagældende Andrager er jo Skomager Egtved i Fredericia, og det, han klager over, er, at Byraadet gentagne Gange har nægtet at give hans 88-aarige gamle Moder en Alderdomsunderſtøttelse. Grunden til, at Byraadet har nægtet denne Alderdomsunderſtøttelse, og vel ogſaa Grunden til, at Amtmanden har givet Byraadet Medhold, er jo den, at den paagældende Skomager Egtved i ſin Tid, den Gang Moderen flyttede til Sønnen, har maattet overtage den Ejendom, ſom Moderen ejede. Det ſkete, ſom allerede nævnt af den ærede Drøflører, i Marts 1882, og hvis Ejendommen ſkulde have været ſolgt den Gang, forholder det ſig ſaaledes — ſom det ogſaa er blevet udtalt af den ærede Drøflører — at ſaa vilde der kunde været fremkommet et reelt Beløb af 900 Kr., idet Ejendommen kunde have været ſolgt for 2,500 Kr., og der hvilede den Gang en Prioritetſgæld paa Ejendommen af paa det nærmefte 1,600 Kr. Men allerede den Gang, da Skomager Egtved tog ſin Moder i Huſet til ſig, alſaa allerede i 1882 — for 12 Aar ſiden — var den gamle Kone ſaa ſvælgelig, at hun kun kunde gaa ved Hjælp af Krykker. Hun havde nemlig allerede den Gang i en ikke ſaa kort Aarrække lidt af en betydelig Gigtſvælgelig, der i 1882 havde udviklet ſig ſaa stærkt, at hun ſom ſagt kun kunde gaa ved Hjælp af Krykker. Hvis man nu tager Hensyn til, at den gamle Kone ellers maatte have hjulpet ſig ſelv i Løbet af de 12 Aar, ſom ere gaaede, ſiden hun flyttede til Sønnen og endvidere tager Hensyn til, i hvilken

Tilſtand den gamle Kone allerede var i 1882, er det noget, ſom ikke trænger til nærmere Forklaring, men giver ſig af ſig ſelv, at de 900 Kr. allerede for længe ſiden vilde have været opſpifte, idet den gamle Kone jo allerede i 1882 trængte til ſaa megen Pleje, at hun vilde være kommen til at give betydeligt ud aarligt for at ſaa den Pleje, hun trængte til. Allerede i ikke ſaa ſaa Aar har den gamle Kone været i den Grad ſvælgelig, at hun altid har været jengelligende, og for Djebliffet er hun i en ſaa-dan Tilſtand, at hun ikke paa noget ſom helſt Punkt kan hjælpe ſig ſelv. Hun trænger ikke blot til ſtadigt Tilſyn om Dagen, men hun trænger til ſtadigt og uafbrudt Pleje hele Døgnet rundt. Sønnen ſidder kun med en lille aarlig Indtægt; han opgiver, at han kun har 1,000 Kr. i aarlig Indtægt, og naar man tager Hensyn til den Tilſtand, hvori Moderen befinder ſig, kan man ogſaa hurtigt blive enig om, at det er et ſaa haardt Tryk paa Sønnen, at han ikke i Længden vil kunne blive ved at yde Moderen den Pleje, hun trænger til. Manden opgiver ſelv ſin aarlige Indtægt til ca. 1,000 Kr., og jeg lagde Mærke til, at Ligningskommiſſionen i Fjor ſatte Manden til 1,200 Kr.'s Indtægt. Hvem der nu har Ret, Skomager Egtved eller Ligningskommiſſionen, kan jeg ſelvfølgelig ikke afgøre; men han har perſonlig udtalt til mig for ikke lang Tid ſiden, at naar han ſatte ſin Indtægt til 1,000 Kr., troede han nok, at han regnede endogſaa højt. Den nævnte Grund til, at jeg har begæret Ordet, er imidlertid, at jegønſker at gøre opmærksom paa en ganſke aparte Ting, nemlig, hvorfør jeg i ſin Tid blev opmærksom paa Sagen, og hvorfør jeg nærmefte fik med den at gøre. Da Manden nemlig forſte Gang havde indgivet ſit Andragende til Byraadet i Fredericia om, at der maatte blive tilſtaaet hans gamle Moder en Alderdomsunderſtøttelse, blev Sagen ſelvfølgelig underſøgt fra Byraadets Side, og Byraadet kom, ſom Andrageren gør opmærksom paa, til det Reſultat, at Andragendet ikke kunde bevilges, dels paa Grund af, at Manden havde arbejdet noget efter ſine Forældre, dels maatte ogſaa af andre Grunde, hvad jeg dog ikke ſkal komme ind paa, da jeg ikke ved tilſtrækkelig Beſted. Manden henvendte ſig ſaa ſelvfølgelig paa Moderens Begne til Amtmanden, og mente hos ham at kunne ſaa et bedre Reſultat, men efter de Oplyſninger, ſom Amtmanden havde ſaaet gennem Byraadet, fandt han Anledning til at lade Sagen retſelig underſøge. Grunden til, at Amtmanden gjorde det, var viſtnok, at Sko-